

Warszawa, dnia 17 maja 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 1113/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

4 Przewodniczący: SSO Remigiusz Pawłowski

6 protokolant: protokolant sądowy Natalia Wierzbicka

7 przy udziale prokuratora Wojciecha Groszyka

8 po rozpoznaniu dnia 17 maja 2022 r.

9 sprawy K. R., córki J. i W., ur. (...) w T.

10 oskarżonej o przestępstwa z art. 190 § 1a kk w zb. z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk, art. 216 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk, art. 212 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

11 na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

12 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

13 z dnia 16 lipca 2021 r. sygn. akt IV K 328/20

15 zaskarżony wyrok uchyla i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie, celem ponownego rozpoznania; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. U. K. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście i 60/100) złotych, obejmującą wynagrodzenie za nieopłaconą pomoc prawną świadczoną w postępowaniu odwoławczym wraz z podatkiem VAT.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1113/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 16 lipca 2021r. o sygn. akt IV K 328/20.			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
0.12.1. Ustalenie faktów			
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione			
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
0.12.2. Ocena dowodów			
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			

<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
1.	<p>- obraza prawa procesowego w postaci art. 391§1 kpk i art. 392§1 kpk poprzez zaniechanie przesłuchania bezpośredniego świadków oskarżenia, mimo przemijającej i krótkotrwałej przeszkody w ich stawiennictwie na rozprawie, co miało wpływ na treść orzeczenia, jak też uznanie że bezpośrednie przesłuchanie świadków nie jest niezbędne, mimo sprzeczności ich relacji z postępowania przygotowawczego z linią obrony oskarżonej;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>- zarzut częściowo zasadny, z punktu widzenia treści art. 391 kpk, lecz bez wpływu na treść wyroku. Rzeczywiście, trudno dostrzec zasadność odczytania zeznań świadków, których nieobecność w kraju ma krótkotrwały i przemijający charakter, na wskazanej w</p>			

postanowieniu Sądu
podstawie prawnej.
Zasada bezpośredniości
dowodowej winna
prowadzić do wniosku,
że jeśli zeznania
świadków mają istotny
dla rozpoznania sprawy
charakter, to rozprawę
należało odroczyć, a
świadków wezwać na
kolejny termin. Z drugiej
jednak strony, skoro
Sąd mógł umorzyć
postępowanie na
wskazanej podstawie
prawnej również na
posiedzeniu bez
prowadzenia
jakichkolwiek czynności
dowodowych, to znaczy,
że ujawnienie zeznań
świadków, czy to na
podstawie art. 391§1 kpk,
czy art. 392§1 kpk nie
może mieć wpływu na
rozstrzygnięcie.

Umorzenie postępowania
na podstawie art.
17§1 pkt 3 kpk
byłoby możliwe również
bez przeprowadzenia
postępowania
dowodowego nawet przy
istnieniu daleko idących
rozbieżności w
zgromadzonym materiale,
pod warunkiem że
punktem oceny społecznej
szkodliwości zarzucanego
czynu byłby najmniej
korzystny dla oskarżonego
możliwy do ustalenia
stan faktyczny, a wariant
przeciwny nie prowadziłby
do uniewinnienia
oskarżonego lub
złagodzenia kwalifikacji
przypisanego czynu. W
przedmiotowej sprawie

taka sytuacja nie miała miejsca, bowiem wskazywane rozbieżności nie dotyczyły kwestii kluczowych dla rozstrzygnięcia;			
Wniosek			
- uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
- z uwagi na powyższe argumenty, zarzut ten nie skutkował orzeczeniem kasatoryjnym;			
Lp.	Zarzut		
2.	- obraza prawa materialnego tj. art. 115§2 kk , w postaci uznania, że działanie oskarżonej w warunkach ograniczonej w stopniu znacznym poczytalności może mieć wpływ na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
- katalog przesłanek, według których jest ustalana społeczna			

szkodliwość czynu ma zamknięty charakter i rozszerzanie go jest niedopuszczalne, o czym wielokrotnie traktował Sąd Najwyższe w swoich orzeczeniach. Dla przykładu, w sprawie III K 110/18 wskazano, że „naruszenie art. 115 § 2 KK, a więc naruszenie prawa materialnego może mieć miejsce wówczas, gdy sąd w swej ocenie pominie którykolwiek z wymienionych kwantyfikatorów lub weźmie pod uwagę okoliczność, która nie jest wymieniona w art. 115 § 2 KK i nada jej wagę, oceniając społeczną szkodliwość czynu”. Już z tego tylko powodu stopień winy sprawcy nie może stanowić kryterium oceny tej kwestii. Ograniczona poczytalność daje jedynie możliwość zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, zgodnie z art. 31§2 kk;

- nawet całkowita niepoczytalność nie znosi, ani nie ogranicza stopnia społecznej szkodliwości, skoro środek zabezpieczający w postaci umieszczenia sprawcy w zamkniętym szpitalu psychiatrycznym jest dopuszczalny jedynie w razie istnienia zagrożenia, że sprawca ponownie dopuści się czynu zabronionego o znacznej społecznej szkodliwości. Gdyby istniał związek między stopniem

poczytalności, a stopniem społecznej szkodliwości, przepis ten byłby wewnętrznym sprzecznym i w praktyce martwy;

- analogiczny pogląd spotykany jest w doktrynie, jak w monografii dr Anny Piaczyńskiej „Kryteria stopniowania winy” (Prokuratura i Prawo 2012 z.9), gdzie wskazano, że „analizując kryteria stopniowania winy, konieczne staje się także rozważenie, czy przy ocenie stopnia winy należy brać również pod uwagę okoliczności wpływające na stopień społecznej szkodliwości czynu. W tym zakresie wypada przychylić się do poglądu, zgodnie z którym na stopień winy nie wpływają kryteria brane pod uwagę przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu, albowiem uwzględnia się je przy ocenie innej dyrektywy wymiaru kary niż stopień winy. Podobnie wskazano w Uzasadnieniu Kodeksu karnego, iż „o stopniu społecznej szkodliwości nie decyduje obecnie stopień winy, chociaż okoliczności wpływające na winę mogą być także istotne dla oceny społecznej szkodliwości czynu. Społeczna szkodliwość czynu i wina są dwoma różnymi elementami przestępstwa, wynikającymi z dwóch, opartych na różnych

<p>kryteriach, ocen czynu zabronionego”. Sąd Okręgowy podziela pogląd, że omawiane dwa elementy wzajemnie nie mają na siebie żadnego przełożenia;</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>- uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>- wskazany zarzut samodzielnie nie stanowiłby podstawy uchylenia wyroku, gdyby inne przesłanki wymienione w art. 115§2 kk wskazywały na zasadność umorzenia postępowania, o czym dalej;</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.</p>	<p>- błąd w ustaleniach faktycznych w postaci przyjęcia, że społeczna szkodliwość czynów popełnionych przez oskarżoną była znikoma;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			

- przede wszystkim należy zauważyć, że zachowania oskarżonej opisane w akcie oskarżenia rzeczywiście miały miejsce, co wynika wprost z zawartego w aktach sprawy materiału dowodowego, w szczególności z zeznań świadków, załączonych wydruków i zestawień połączeń telefonicznych. Zachowania te wyczerpują w ocenie Sądu Okręgowego znamiona występku stalkingu, znieważenia i pomówienia, co prawidłowo ustalił Sąd Rejonowy, a czego strony nie kwestionowały. Różnica tkwi w ocenie elementów stanowiących kryteria, jakimi należy ocenić społeczną szkodliwość przedmiotowych czynów;

- w ocenie Sądu odwoławczego zebrany materiał dowodowy prowadzi do wniosku, że w istocie społeczna szkodliwość zachowania oskarżonej była znaczna, o czym świadczy: długi czas trwania nękania, różnorodność i powtarzalność podejmowanych zachowań, kontaktowanie się z kilkudziesięcioma znajomymi i współpracownikami pokrzywdzonego, również w trakcie trwającego już postępowania karnego i również z kont w tym

<p>celu utworzonych, niskie pobudki działania z chęci zemsty, znaczny zakres i rozmiar potencjalnej szkody o niemajątkowym, jak i majątkowym charakterze, szczególnie w kontekście wykonywanego zawodu, bezpośrednio realizowanego zamiaru i jego przemyślany charakter. Elementy te, wszystkie mające źródło w art. 115§2 kk nie pozwalają umorzyć przedmiotowego postępowania na wskazanej w wyroku podstawie;</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>- zgodnie z regułą ne peius, ustalenie że społeczna szkodliwość jest wyższa, niż znikoma, gdy zaskarżone orzeczenie polegało na umorzeniu postępowania, orzeczenie reformatoryjne jest niedopuszczalne i jedynym możliwym rozstrzygnięciem jest uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;</p>		

Lp.	Zarzut		
4.	<p>- błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że pokrzywdzony w zasadniczym stopniu przyczynił się do czynów oskarżonej, gdy ten nigdy nie obiecywał jej związku, ani rozwodu z żoną i już w lecie 2017r. zaprzestał z nią jakichkolwiek kontaktów;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>- przyczynienie się pokrzywdzonego, jego prowokacyjne zachowanie, istniejące między stronami relacje, szczególnie o emocjonalnym charakterze mogą mieć wpływ na ocenę społecznej szkodliwości. To, że art. 190a kk nie ma odpowiednika art. 216§3 kk nie oznacza, że takie zachowanie pokrzywdzonego jest obojętne, choćby dla wymiaru kary. Również motywacja sprawcy może mieć w tym kontekście znaczenie, choć jest już pomijalna, z punktu widzenia wyczerpania znamion wskazanego występku. Rzecz jednak w tym, że zdaniem Sądu Okręgowego pokrzywdzony nie</p>			

przyczynił się do zaistniałej sytuacji, w rozumieniu relewantnego związku przyczynowo-skutkowego. Nie jest kwestionowane, że wszedł w relacje intymne z oskarżoną, choć materiał dowodowy odnoszący się do tej kwestii jest nad wyraz skromny, co jednak nie stanowi usprawiedliwionej przyczyny zachowania objętego aktem oskarżenia. Prawo do posiadania relacji interpersonalnych jest ściśle skorelowane z prawem do ich nieposiadania i choć zawarcie znajomości, szczególnie o bliższym charakterze, wymaga akceptacji każdej ze stron, to już zakończenie takiej relacji obwarowane takim warunkiem nie jest. Mimo, że taki rozwój wydarzeń z oczywistych względów niesie dyskomfort, to nie uprawnia on do podejmowania jakichkolwiek kroków niezgodnych z porządkiem prawnym. Na marginesie wskazać należy, że w aktach sprawy brak jest deklaracji, czy obietnic pokrzywdzonego o rozwodzie z żoną, czy bliższym, nawet sformalizowanym związku z oskarżoną, by uprawnione było określanie go mianem oszusta matrymonialnego;

- nie można się również zgodzić, że pokrzywdzony

prowokował oskarżoną swoim zachowaniem, polegającym na przedstawianiu jej osoby w niekorzystnym świetle w korespondencji wymienianej ze swoimi znajomymi, do których oskarżona przesyłała szkalujące go informacje. Po pierwsze, nie miał żadnego obowiązku szczegółowego i wręcz publicznego opisywania swojej z oskarżoną relacji, a po drugie, wypowiedzi te nie były do oskarżonej adresowane, więc nie mogły być motorem jej aktywności.

- z sms-ów wynika, że żal, jaki oskarżona odczuwała do pokrzywdzonego był następstwem zerwania z nią kontaktu i związanego z tym poczucia skrzywdzenia. Motywacją oskarżonej była chęć odwetu, skrzywdzenia pokrzywdzonego tak, jak w mniemaniu oskarżonej ona sama została przez niego skrzywdzona, chęć zniszczenia go. Niewiele to miało, zdaniem Sądu Okręgowego wspólnego z poszukiwaniem sprawiedliwości, o jakim wspomniał w uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji i z całą pewnością nie mogło wskazywać na współodpowiedzialność pokrzywdzonego na przedmiotowy stan rzeczy.

Wniosek

<p>- uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>- zgodnie z regułą ne peius, ustalenie że społeczna szkodliwość jest wyższa, niż znikoma, gdy zaskarżone orzeczenie polegało na umorzeniu postępowania, orzeczenie reformatoryjne jest niedopuszczalne i jedynym możliwym rozstrzygnięciem jest uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>5.</p>	<p>- błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na uznaniu, iż negatywne wiadomości o pokrzywdzonym wysłane do jego znajomych nie wywołały o nim niewłaściwego przeświadczenia, a czyny oskarżonej wywołały jedynie chwilowy dyskomfort;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			

- ustalenia Sądu Rejonowego są w powyższym zakresie całkowicie dowolne, bowiem nie sposób ustalić rozmiaru wyrządzonych szkód o majątkowym i niemajątkowym charakterze, bez przesłuchania zarówno pokrzywdzonego, jak i jego znajomych, do których oskarżona wysyłała korespondencję, szczególnie że kwestia ta ma dynamiczny charakter i mogła ulec zmianie, od czasu składania zeznań. Szkody potencjalne mają w ocenie Sądu charakter oczywisty, mając na uwadze kierowanie pomówień pokrzywdzonego do osób powiązanych z nim zawodowo. Fakty powszechnie znane wskazują na wysoką wrażliwość rynku, na jakim pokrzywdzony jest zatrudniony, na opinię o pracownikach, szczególnie będących „twarzami” platform medialnych. Jak zeznała świadek M. Ż., czego nikt w sprawie nie kwestionował, wizerunek jest podstawową wartością w uprawianym przez pokrzywdzonego zawodzie. Warto przy tym pamiętać, że łatwość w jego zniszczeniu jest skorelowana z trudnością jego odbudowania;

Wniosek

<p>- uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>- zgodnie z regułą ne peius, ustalenie że społeczna szkodliwość jest wyższa, niż znikoma, gdy zaskarżone orzeczenie polegało na umorzeniu postępowania, orzeczenie reformatoryjne jest niedopuszczalne i jedynym możliwym rozstrzygnięciem jest uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		

<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>4.1.</p>	<p>Reguła ne peius.</p>	<p># art. 454 § 1 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>- Sąd Okręgowy nie podzielił argumentów Sądu pierwszej instancji, co do znikomej społecznej szkodliwości czynów zarzuconych oskarżonej. Uznał, że okoliczności czynów opisanych w akcie oskarżenia i fakt ich popełnienia przez oskarżoną nie budzą wątpliwości, jak również nie budzi wątpliwości jej stopień winy, z uwzględnieniem ograniczonej w stopniu znacznym poczytalności. Rozważania na temat zasadności zmiany wyroku na warunkowe umorzenie postępowania były z formalnych względów bezprzedmiotowe, bowiem oskarżona została już uprzednio skazana za umyślne przestępstwo. W tej sytuacji, uwzględniając argumenty podniesione w apelacji na niekorzyść oskarżonej nie mógł orzec odmiennie, co do istoty i wydać rozstrzygnięcia skazującego, a zatem inne orzeczenie, niż</p>			

<p>uchylające zaskarżony wyrok i przekazujące sprawę Sądowi Rejonowemu, celem ponownego jej rozpoznania było niedopuszczalne.</p>		
<p>0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>- ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy winien mieć na uwadze powyższe rozważania, w szczególności w zakresie oceny społecznej szkodliwości czynów zarzuconych oskarżonej. Postępowanie dowodowe winien zaś przeprowadzić w niezbędnym zakresie, by uniknąć zarzutu dowolności czynionych ustaleń faktycznych.</p>		
<p>0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
	<p>- Sąd Okręgowy zasądził na rzecz obrońcy z urzędu wynagrodzenie z tego tytułu należne, bowiem nie zostało</p>	

ono uiszczone w żadnej części, a przysługuje niezależnie od wyniku procesu. Pominięty został natomiast wniosek zawarty w apelacji o zasądzenie na rzecz oskarżyciela posiłkowego wydatków poniesionych z tytułu ustanowienia pełnomocnika, bowiem jest on na obecnym etapie postępowania przedwczesny. Zasadność tego wniosku zależy bowiem od treści rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, a takim orzeczenie uchylające zaskarżony wyrok i przekazujące sprawę do dalszego procedowania nie jest. Nie przesądza ono również w żadnej mierze sposobu rozstrzygnięcia sprawy, bowiem uchylenie wyroku na skutek wniesionej na niekorzyść oskarżonej osoby apelacji nie wyklucza uniewinnienia lub ponownego umorzenia postępowania, choćby i na tej samej podstawie, jeśli ujawnią się inne okoliczności faktyczne.

7. PODPIS

0.11.3. Granice zaskarżenia

Kolejny numer załącznika

1

Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Umorzenie postępowania.		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana